

[Landbrugsministeren.]

Men hvis man nu blader Forslaget igennem, saa skal jeg i og for sig ikke opholde mig ret meget ved, at der i § 2 staar, at Staten nedsætter et Jordlovsudvalg paa 5 Medlemmer — det har det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen allerede gjort opmærksom paa, at det ser mærkeligt ud —, men saa staar der videre: samt en Amtskommission paa 3 Medlemmer for hver Amtsrædskreds. Mange Mennesker, i hvert Fald alle de, der ikke kender ret meget til Sagen, vil tro, at der her menes, at der skal nedsættes et Jordlovsudvalg og en Amtskommission for hver Amtsrædskreds, saa helt klar kan denne Bestemmelse i hvert Fald ikke siges at være.

I § 5 staar der:

„Jordlovsudvalget udarbejder hvert Aar samtidig med, at revideret Regnskab over forrige Aars Virksomhed fremsendes, en Plan over det for det følgende Aar paatænkte Jordkøb og Udstykning, hvilken Plan med beregnede finansielle Følger af Ministeren forelægges Tingenes Finansudvalg til Godkendelse.“

Gør det ærede Medlem ikke her det samme som paa saa mange andre Punkter, at han gaar til det, han kalder Overrigsdagen?

Og fortsætter vi til § 6, saa staar der i denne:

„Jordlovsudvalget overdrager de til Statens Raadighed staaende (jfr. § 3) og de af Staten købte Arealer til Mænd eller Kvinder, der har ansøgt om at komme i Besiddelse af Jord... Overdragelsen sker til den Pris, hvori Jorden staar Staten.“

I Paragraffen er der henvist til § 3, som bl. a. ogsaa omhandler Domænejord. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvad Pris staar Domænejord Staten i? Hvordan vil han overlade den til Brugerne, uden at man ved, hvad det er for en Pris? Jeg forstaar ikke rigtigt, hvorledes det ærede Medlem faar Klarhed og faste Bestemmelser ind i en saadan Paragraf.

Gaar vi til § 7, saa staar der i sidste Punktum:

„Ønskes der midlertidigt indrettet mindre Bygninger, kan dette tillades, og Tillægslaan kan da senere gives,“

men ingen Bestemmelse at rette sig efter med Hensyn til Maksimum eller Aaremaal. Det er langt mere vagt og langt mindre bestemt, end hvad der foreslaas baade i Regeringens og Venstres Forslag.

Og gaar vi til § 8, der i 2det Stykke omhandler privat Udstykning, saa er der intet som helst fastsat, der staar kun:

„Privat Udstykning støttes i det Omfang, som Jordlovsudvalget i hvert enkelt Tilfælde anser for formaalstjenligt og forsvarligt under særligt Hensyn til vedkommendes hele økonomiske Forhold.“

Har man nogen Sinde set en mere vag og løs Bestemmelse end denne? Og den Bemyndigelse, Jordlovsudvalget faar med Hensyn til dette Spørgsmaal, er jo en fuldkommen Enevælde, ikke en Gang Ministeren er medbestemmende, skønt det ærede Medlem dog sagde, at Ministeren maatte være ansvarlig for Jordlovsudvalgets Handlinger, han maatte parlamentarisk kunne drages til Ansvar derfor — hvad jeg slet ikke er uenig med det ærede Medlem i. Men naar man giver Jordlovsudvalget en saa udstrakt Bemyndigelse uden at lade Ministeren være medbestemmende, saa vil jeg rigtignok haabe, at det ærede Medlem vil fritage mig for det Ansvar, der maatte kunne flyde heraf.

Ikke en Bestemmelse om Laanenes Størrelse, om Diskontoen, om de Renter, som de paagældende skal svare, eller lignende! Og hvis man fortsætter og gaar over til § 16, saa staar der der, at Tillægsgjord kan sælges til et bestaaende Brug, og at der kan gives Laan til Udvidelse af Bygninger, men saa staar der:

„kun i den Udstrækning, hvor betryggende Prioritetsforhold kan opnaas“. Hvem bestemmer, hvad der er betryggende Prioritetsforhold? Hvad er betryggende? Intet som helst staar der derom; det hele er holdt fuldkommen løst, der er ikke en Gang sat noget som helst om, hvor meget de paagældende skal svare, eller lignende.

Jeg synes, at naar man sammenligner de tre Forslag, vi her har til Behandling, saa kan ingen af de to andre tilnærmelsesvist konkurrere med dette i Retning af Løshed og Vagthed.

I et Afsnit af sin Tale kritiserede det ærede Medlem meget stærkt, at hverken Venstre eller Regeringen havde fastholdt den Bestemmelse, at det skulde være Landmænd, Folk, der har uddannet sig i Landbrug, der skulde kunne faa disse Husmandsbrug; det havde man ganske rolig slettet, nu skal ogsaa andre kunne faa disse Brug.

Jeg blev derfor meget forbavset, da jeg læste det ærede Medlems eget Forslag igennem angaaende dette Spørgsmaal, for der staar i § 18 nævnt, at Landarbejdere kan faa disse Brug. Husmænd kan faa dem, og saa staar der i Slutningen:

„samt de med Landarbejdere i økono-